

Μόλις το «Ποτάμι» ξεφύγει από τα εύκολα, δηλαδή τη θαλπωρή των τηλεοπτικών και μη αφεντικών του αρχηγού του, αμέσως κλείνει το μάτι σε ό,τι πιο συντηρητικό έως ακροδεξιό υπάρχει στο πολιτικό φάσμα. Οι «μεταναστευτικές προτάσεις» συνίστανται στην «εξοικονόμηση χρημάτων», επιχείρημα που χρησιμοποιεί σε κάθε αποστροφή του λόγου του και σε κάθε πρόταση.

Θαυμάστε λοιπόν τον «ρεπόρτερ των κακόφημων δρόμων», το μεγαλύτερο των υποκριτών, να προτείνει μεθόδους... Λωρίδας της Γάζας για τους νόμιμους μετανάστες, που θα έρχονται, θα εργάζονται, αλλά υπό τον όρο «να γυρίζουν στην πατρίδα τους μετά το τέλος της εργασίας τους». Αφού ανοιχτά πλέον είναι το καινούργιο πολιτικό δεκανίκι της κυβέρνησης σε όλο το εύρος της αντεργατικής της πολιτικής, υιοθετεί τώρα και την ακροδεξιά ατζέντα. Οι μετανάστες είναι αυτοί που «δεν είναι σαν και εμάς» για το Ποτάμι και πρέπει να ζουν υπό όρους. Ελεγχόμενος αριθμός ανθρώπων, αστυνόμευσή τους παντού και πάντα, υιοθέτηση της Frontex για μια Ευρώπη, αλλά και μια Ελλάδα-φρούριο.

Προχωράει ακόμα περισσότερο όμως το Ποτάμι και πλέον, ο ελιτισμός του διαβαίνει τα όρια των ακροδεξιών θεωριών, αφού στις «λύσεις» προτείνει και την πολιτισμική ομοιογένεια: «να αποδέχονται τις ευρωπαϊκές αξίες» είπε ο αρχηγός του Ποταμιού στον Άγιο Παντελεήμονα.

Ποιες ευρωπαϊκές αξίες ακριβώς; Αυτές της Λαμπεντούζα και του Φαρμακονησίου; Των χιλιάδων νεκρών που ξεβράζονται στα ευρωπαϊκά θαλάσσια σύνορα; Των εργασιακών κολαστηρίων της Μανωλάδας και τις δολοφονίες μεταναστών; Των μισθών πείνας, της ανασφάλιστης εργασίας και της εκμετάλλευσης; Των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων που οδηγούν στην προσφυγιά τους λαούς;

Το Ποτάμι υπερασπίζεται ακόμα και τα «ανοιχτά κέντρα μεταναστών». Αυτά που ούτε ανοιχτά είναι, ούτε κέντρα, παρά μόνο φυλακές-κολαστήρια όπου οι μετανάστες ζουν υπό άθλιες συνθήκες.

Συγχαρητήρια λοιπόν μεταμοντέρνοι ινστρούχτορες των «ίσων αποστάσεων» και της «ακομμάτιστης πολιτικής ζωής». Με τις προτάσεις για το μεταναστευτικό, κατατάσσετε πλέον στην ακροδεξιά.

